श्रयाभिषिच्वति। यत्तिच्च राजमूयमनुत्तरवेदीर्नं। तत्सव्वं भवति। ये में पच्चाश्रतं दृदुः। श्रश्रानाः सध-त्तिः॥ द्युमदंशे मिह्श्रवः। बृहत्क्षिध मधानां। नृव-देमृतनृणां॥ २॥

स्यते सधस्तुतिस्त्रीणि च॥ अनु॰ ५॥

षष्ठाऽनुवाकः।

एष गीसवः। षट्चिश्रणुक्थ्या बृहत्सामा। पर्वमाने करव रथन्तरं भवति। यो वै वाजपेयः। स सम्मार-त्रावः। यो राजसूयः। स वरुणसवः। पुजापितः स्वार्णां परमेष्ठी। स्वाराज्यं गौरेव। गौरिव भवति॥१॥ यएतेन यजते। यज्चैनमेवं वेदे। उभे च हृद्रथन्तरे भवतः। तिह्न स्वाराज्यं। श्रयुतं दक्षिणाः। तिह्न स्वार्णां प्राचे। प्रतिधृषाभिषिञ्चति। तिह्न स्वार्णां । श्रनुः दक्षिणाः। तिह्न स्वार्णां प्रतिधृषाभिषिञ्चति। तिह्न स्वार्णां । श्रनुः हते वेद्यै दक्षिणतं श्राह्वनीयस्य च हतस्तोचं प्रत्यभिष्ठित्री। इयं वाव रथनारं॥ २॥

श्रमी बृहत्। श्रनयार्वेनमनं ति तमिषिच-ति। पश्रम्तोमो वाग्षः। तेन गोसवः। षट्विश्शः सर्वः। रेवज्ञातः सहसा वृद्धः। श्रवाणां श्रवस्त्रमो वयोधाः। महानिहित्वेतस्तभानः। श्रवे राष्ट्रे च जा-